

אהרן!

יכול לא יתכפרו בפרו של אהרן, שהרי כבר נאמר "והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו". מעתה, אין להן כפרה?!

כשהוא אומר בסוף הפרשה, "ועל הכהנים ועל עם הקהל יכפר", הרי מצינו להם כפרה.

ואם כן, במה הן מתכפרין? מוטב שיתכפרו בפרו של אהרן, שהרי המיעוט שנאמר בו "אשר לו", שמשמע רק הוא מתכפר ולא אחרים, הותר מכללו אצל ביתו, שנאמר בפסוק אחר "וכפר בעדו ובעד ביתו". וכיון שמיעוט "אשר לו" אינו מוחלט, הרי כפרת הפר יכולה להיות גם על הכהנים, ואילו המיעוט "אשר לו" מתייחס רק לישראלים שאינם מתכפרים בו. ואל יתכפרו הכהנים בשעיר הנעשה בפנים שנאמר בו מיעוט "אשר לעם", והוי מיעוט שלא הותר מכללו אצל ביתו!

ואם נפשך לומר פירכא על לימוד זה, (שהרי כתוב בפסוק "ביתו" דהיינו משפחתו ולא כל שבט הכהונה?) (וכפי שמפרשת הגמ' לקמן) — מתרצת הגמ' הרי הוא אומר "בית אהרן ברכו את ה', בית הלוי ברכו את ה', וראי ה' ברכו את ה'". ומוכח מכאן שכל הכהנים נקראים "בית אהרן", ולכן הם כלולים בכפרת ביתו של אהרן הכהן!

מאן תנא דהאי ברייתא?

אמר רבי ירמיה — דלא כרבי יהודה. דאי רבי יהודה, האמר כהנים יש להן כפרה בשעיר המשתלח. ואילו תנא דברייתא תולה את כפרתם בפרו של כהן גדול בלבד, שהרי אמר בתחילת דבריו: מעתה, שהתמעטו מכפרת פרו של כהן גדול מ"אשר לו", אין להם כפרה!

ישראל והכהנים לגמרי, תיקשי, הא וודאי הושוו כולם לכפרה אחת, כדילפינן מ"כפר" בתרא?

ומשינן: מאי הושוו — דבני כפרה נינהו על ידי עבודת הכהן הגדול ביום הכיפורים, מיהו, כל חד מכפר בדנפשיה: הישראלים מתכפרים על שאר עבירות בשעיר המשתלח, ועל טומאת מקדש וקדשיו בשעיר הפנימי ובשעיר החיצון, ואילו הכהנים מתכפרים בפרו של כהן גדול על טומאת מקדש וקדשיו אפילו בלא הוידוי, ועל שאר עבירות על ידי הוידוי!

ומבאר הגמרא: מאי טעמא דרבי שמעון? היכן התמעטו הכהנים מכפרת שעיר המשתלח עד שהוצרך ללמוד את כפרתם מהיתור של הוידוי של כהן גדול?

דכתיב "ולקח את שני השעירים" — איתקש שעיר המשתלח לשעיר הנעשה בפנים, מה שעיר הנעשה בפנים אינו מכפר על הכהנים על טומאת מקדש וקדשיו משום דכתיב ביה בשעיר הפנימי "ושחט את שעיר החטאת אשר לעם", אף שעיר המשתלח אינו מכפר על הכהנים בשאר עבירות. ולכן ילפינן מיתורא דוידויו של כהן גדול שהם מתכפרים בפר של כהן גדול עם הוידוי.

ורבי יהודה, אמר לך: להכי איתקוש שני השעירים ללמדך — שיהו שני השעירים הפנימי והמשתלח שוים במראה ובקומה ובדמים, במחיר קנייתם, הוא דאתא!

והוינן בה: מאן תנא לחא דתנו רבנן: "ושחט את שעיר החטאת אשר לעם", "אשר לעם" — ולא לכהנים, שאין הכהנים מתכפרין בו! ובמה מתכפרין — בפרו של